

Nr 395.

Av herr **Ekdahl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om bekämpande av smittsamma sjukdomar hos bin.

Av de i Kungl. Maj:ts proposition nr 21 8 § föreslagna bestämmelserna rörande flyttning av bin, bibostäder m. m. framgår att Kungl. Maj:t icke ansett sig kunna tillmötesgå Sveriges biodlares riksförbunds och statens växtskyddsanstalts förslag, att dessa transportbestämmelser skola avse *tillsyningsdistrikt* och icke av hushållningssällskap (enl. prop. länsstyrelse) smittförklarad område. Erfarenheterna under de år »bipestlagen» varit i kraft visa emellertid, att den fria förflyttningen av t. ex. bisamhällen mellan olika platser inom området i många fall motverkat lagens syften, i det att bipest med sjuka samhällen ofta införts på nytt till ort, där tillsyningsmannens saneringsåtgärder haft framgång och bipesten utrotats. Givetvis innebär det ett stort framsteg, även om man stannar vid att låta den fria förflyttningen vara tillåten endast inom resp. tillsyningsdistrikt. Dock visa de gångna årens erfarenheter, att ej heller en sådan inskränkning är till fyllest för att säkerställa bekämpningsarbetets effektivitet. Därför vill jag föreslå, att förflyttningsrätten ytterligare inskränkes, så *att tillsyningsmannens medgivande skall erfordras, så snart förflyttning skall ske från en fastighet till en annan*. Endast därigenom torde man kunna förhindra, att vårdslösa biodlare genom okontrollerad flyttning av sjuka samhällen smitta ned redan sanerade eller förut friska områden inom distriktet.

Med hänsyn till vandringsbiskötselns legitima behov bör dock undantag från ett sådant förbud meddelas beträffande dels flyttning av bisamhällen mellan olika stationer under pågående vandring till olika honungsdrag, dels deras hemtransport efter vandringens slut. Vad vidare angår handeln med bin bör påpekas, att även denna avsevärt skulle försvåras genom en ovillkorlig inskränkning, varför fri förflyttning bör medgivas för nakna svärmar, som utgått från samhällen, vilka tidigare under samma år blivit undersökta och därvid befunnits vara fria från smitta.

Vidare vill jag framhålla, att propositionens bestämmelser rörande »oförädlat vax» böra avse »icke smittrenat vax» och endast tiden *1 mars—31 oktober*, eftersom vaxtransporten under vinterhalvåret icke medför någon risk för smittspridning, även om vaxet skulle innehålla smittämnen.

Slutligen vill jag betona vikten av att även *biodlingsredskap* förvaras oåtkomligt för bin. Det har nämligen visat sig, att sådana redskap, särskilt

honungsslungare, vilka äro svåra att effektivt rengöra, utgöra farliga smittokällor, därest bin kunna få tillträde till dem. Förvaringsbestämmelserna böra därför utsträckas att gälla även biodlingsredskap.

Med stöd av vad här ovan anförts vill jag hemställa,

att 8 § i Kungl. Maj:ts proposition får följande ändrade lydelse:

Inom område, som förklarats smittat eller misstänkt för smitta, må av bin icke bebodda bibostäder, biodlingsredskap, honung, vax eller avfall av honung eller vax icke förvaras på sådant sätt, att bin kunna få tillträde därtill. Från tillsyningsdistrikt inom område, som förklarats smittat eller misstänkt för smitta, må icke utan vederbörande tillsyningsmans medgivande utföras, ej heller till annan fastighet inom distriktet förflyttas levande bin, bibostäder eller biodlingsredskap och ej heller under tiden från och med den 1 mars till och med den 31 oktober icke smittrenat vax.

Vad i första stycket stadgas skall dock icke hava avseende å bibostäder eller biodlingsredskap, som icke förut använts för sitt ändamål eller eljest bevisligen äro fria från smitta, eller å nakna svärmar, utgångna från under året tidigare smittfriförklarade modersambällen, samt vad angår vandringsbiskötsel icke heller å bisambällen, som under vandrings ringen skola vidare förflyttas eller vid vandrings slut hemtransporteras.

Stockholm den 29 januari 1946.

Thorvald Ekdahl.